

Fiskeri i Gudenaens Hovedløb og i Randers Fjords Sejløb. Der har ganske vist ogsaa tidligere været Stridighed om Fiskeriet derovre, og der er ogsaa faldet Domme, hvorefter Fiskere ere blevne dømt for ulovligt Fiskeri, men disse Domme ere igen blevne tilsidesatte ved andre Domme, saa at Fiskerne atter have kunnet komme til at fiske. Disse i det hele taget temmelig indviklede Forhold have imidlertid bevirket, at man i den almindelige Bevidsthed er gaaet ud fra, at de paagældende Vande i Virkeligheden vare offentlige Fiskevande helt fra Randers Fjords Udløb til Frijsenvold Laksegaard. Det Stykke, som Kampen særlig har drejet sig om, har navnlig været Stykket fra Randers Sønderbro til Laksegaarden. Dette Stykke foreslaas nu udskilt fra Fjorden, idet der i Lovforslaget sættes Grænse ved Randers Sønderbro, saaledes at den egentlige Fjord regnes derfra til Udbyhøj, medens Aaen regnes derfra og opefter indtil Silkeborg Papirfabrik. Nu er der vistnok ingen Tvivl om, at Fjorden i gammel Tid, i alt Fald i den Tid, fra hvilken disse gamle Skøder skrive sig, har gaaet længere op, vistnok har gaaet op i Nærheden af Frijsenvold Laksegaard, og det forekommer mig derfor, at der kunde være Grund til at tage under Overvejelse, om det ikke var rigtigst, at dette Stykke gik med under Bestemmelserne for den øvrige Fjord. Under de Stridigheder, der have været førte derovre, er det, som jeg nævnte, særlig Stykket oven for Sønderbro, som det har drejet sig om. Derimod have Fiskerne fra Sønderbro udefter til Udbyhøj været i mindre Grad forulempede i de senere Aar, de have tværtimod kunnet fiske saa godt som helt uhindret fra Laksegaardsejerens Side. Det er et Forhold, som jeg beder taget i Betragtning, naar man nu foreslaar særlige Fredningsbestemmelser for Fjorden. Det skulde gerne være saaledes, at man, naar Staten har overtaget dette Fiskeri, ikke skulde gøre Vilkaarene vanskeligere for Fiskerne, end de vare i Forvejen. Men hvis man vedtager de Fredningsbestemmelser, der ere foreslaaede her i Lovforslaget, ville Vilkaarene for Fjordfiskerne blive i høj Grad vanskeligere, end de i Forvejen ere, og saa tror jeg, at de ville ønske, at de gamle Tilstande vare blevne ved, og at Staten ikke var traadt til. Jeg anser det dog ikke for muligt, at det kan være Statens Mening, at den vil gøre Indgreb i de Rettigheder, som Fiskerne hidtil have ment at have, og i hvert Fald hidtil have haft Lov til frit at udøve. Der har

om Fiskeriforholdene derovre været nedsat forskellige Kommissioner. I en Kommissionsbetænkning, som er afgiven 1884, oplyses det, at der er ca. 3,000 Familiemedlemmer, der helt eller delvis ernære sig ved Fiskeri i Randers Fjord. Det er et Forhold, som jeg mener, man maa tage i Betragtning saaledes, at vi ikke ved stærke Fredningsbestemmelser indskrænker Adgangen til Erhverv for disse Mennesker.

Med Hensyn til den fremtidige Ordning bestemmer § 1, at Fjorden skal regnes fra Sønderbro til Udbyhøj, og hvad Retten til Fiskeriet i Fjorden angaar, hedder det i Bemærkningerne til Forslaget — jeg maa maaske tillade mig at oplæse nogle Linier — „at der, samtidig med at Fredningsbestemmelser indføres, gives Afkald paa en væsentlig Del af de til Fiskegaarden knyttede Særrettigheder, nemlig til Fiskeriet i Randers Fjord fra Sønderbro ved Randers til Udbyhøj, saaledes at Adgangen til at fiske i Fjorden kommer til at staa aaben for alle, alene med de Indskrænkninger, som følge af Lovens Fredningsbestemmelser.“ Der foreslaas det altsaa, at Fjorden skal være offentligt Fiskevand, hvad den jo for øvrigt i Virkeligheden altid har været. Med Hensyn til at fiske i Aaen staar der i § 2, at „for Adgang til Fiskeri i de i § 1 Litra b og c ommeldte Vande“ — det er altsaa Aaen og Sideløbene — „gælde Lovgivningens almindelige Regler om Fiskeriet i ferske Vande, jfr. Lov af 26de Marts 1898 § 1“. Nu skulde man altsaa gaa ud fra, at det var Meningen, at Retten til Fiskeriet lige fra Sønderbro og op til Silkeborg Papirfabrik kom til at tilhøre de vedkommende Grundejere eller Lodsejere. Jeg hørte ogsaa ved Finanslovens 1ste Behandling, at det ærede Medlem for Randers (P. Knudsen) gik ud fra denne Betragtning. Jeg er dog imidlertid ikke saa helt vis paa, at dette er Ministerens Mening. Den nævnte § 1 i Ferskvandsfiskeriloven tilføjer nemlig, at Retten tilhører de tilstødende Grundejere, „medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen har Ejendomsret til Fiskevandet eller har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i det paagældende Vand“. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister mener, at disse Undtagelsesbestemmelser skulde gælde for det nævnte Vandareal, altsaa for Stykket fra Sønderbro til Frijsenvold Laksegaard. Det kunde interessere mig at faa dette at vide, og derom vil den højtærede Minister nok oplyse, naar han senere faar Ordet. Med Hensyn til Fiskeriet, som det fremtidig skulde drives, er der i § 2 foreslaaet, at for Retten til at drive Fiskeri skal der